

Księga Jeremiasza

Rozdział 5

1. Krążcie po ulicach Jeruszałaim, rozglądajcie się, dowiadujcie, szukajcie na jej rynkach czy znajdziecie człowieka, czy jest choć jeden, który by pełnił sąd i poszukiwał prawdy a jej przebaczę. 2. Chociaż mówią: Żyje WIEKUISTY! przecież i wtedy krzywo przysięgają. 3. WIEKUISTY! Czy Twoje oczy nie są ku prawdzie? Razileś ich, ale nie czuli; tępiłeś ich, ale się wzbranieli przyjąć przestrozę; twardszym od skały uczynili swoje oblicze oraz nie chcieli się nawrócić. 4. Ja jednak myślałem: Tylko ubodzy są takimi; są omamieni, bowiem nie znają drogi WIEKUISTEGO, sądu swojego Boga. 5. Zwrócę się do wielkich oraz pomówię z nimi, ci przecież znają drogę WIEKUISTEGO, sąd swojego Boga. Ale i ci skruszyli razem jarzmo, i potargali więzy. 6. Dlatego gromi ich ten z lasu, pustoszy ich wilk stepów, u ich miast czyha pantera; ktokolwiek z nich wychodzi zostaje poszarpany, ponieważ liczne są ich winy, mnogie ich przekory. 7. Dlaczego miałbym ci to wybaczyć? Twoi synowie Mnie opuścili i przysięgają na bożyszcza; kiedy ich nakarmiłem oddali się rozpuście, zgromadzili oddziały do ataku na dom wszetecznicy. 8. Pożądliwi są jako wytuczony żrebec, każdy rzy do żony swojego bliźniego. 9. Czyżbym miał takich nie nawiedzić mówi WIEKUISTY, czy nad podobnym narodem nie wywarła by pomsty Moja dusza? 10. Przejdźcie jej ogrodzenie i niszczone ale do szczętu nie wytrzebajcie. Pościnajcie jej odrosty, bo nie należą do WIEKUISTEGO! 11. Gdyż wielce Mi się sprzeniewierzył dom Izraela i dom Judy mówi WIEKUISTY. 12. Zaparli się WIEKUISTEGO, głosząc: To nie! Niedola nam nie przypadnie, nie zaznamy miecza i głodu. 13. Lecz ci prorocy przemina z wiatrem, gdyż nie jest w nich ten „Mówiący”; zatem niech tak się stanie im samym! 14. Dlatego tak mówi WIEKUISTY, Bóg Zastępów: Ponieważ głosicie taką mowę, dlatego Moje słowa przemienię w ogień na twych ustach, a ten naród w drwa, więc ich pochłonie. 15. Domie Izraela! Oto na was przyprowadzę naród z daleka mówi WIEKUISTY, naród to potężny, naród starodawny, naród którego mowy nie znasz i nie rozumiesz co mówi. 16. Jego kołczan jest jak otwarty grób; wszyscy są mężni. 17. Zatem pochłonie twoje żniwo i chleb, pochłonie twoich synów i córki, pochłonie twoje trzody i rogaczną, pochłonie twą winorośl i twoje drzewo figowe; opustoszy mieczem twoje miasta obronne w których pokładasz nadzieję. 18. Jednak i w te dni mówi WIEKUISTY, nie zgładzę was doszczętnie. 19. Stanie się, kiedy się zapytacie: Dlaczego WIEKUISTY, nasz Bóg, uczynił nam to wszystko? Wtedy im odpowiesz: Jak Mnie opuściliście oraz na własnej ziemi służyliście cudzym bogom, tak będziecie służyć obcym na ziemi, co do was nie należy. 20. Oznajmijcie to w domu Jakóba oraz ogłoście w Judzie tymi słowami: 21. Posłuchaj tego nierozumny ludu, co nie masz serca; który masz oczy a nie widzisz, uszy a nie słyszysz! 22. Czy nie powinniście się Mnie obawiać mówi WIEKUISTY, czy nie drzeć przed Moim obliczem? Tego, co prastarym dekretem ustanowił piasek granicą morza, której nie przekroczy. Wzburzą się fale ale jej nie przemogą, zaszumią lecz nie przekroczą. 23. Ale temu ludowi dostało się serce wyuzdane i krnąbrne, odstąpili oraz odeszli. 24. Nie

pomyśleli w swoim sercu: Bójmy się także WIEKUISTEGO, naszego Boga, który swojego czasu daje wczesny i późny deszcz, który strzeże nam wyznaczonych tygodni żniwa. **25.** Lecz wasze winy to odwróciły, wasze grzechy odsunęły od was to dobro! **26.** Bo w Mym narodzie znajdują się niegodziwi; czyhają jak ptasznicy, opadają, zastawiają sidła, by złowić ludzi. **27.** Jak klatka pełna ptactwa tak i ich domy pełne są łupu zdrady; w ten sposób się wzmocnili i wzbogacili. **28.** Utuczyli się, załsnili oraz wezbrali niegodziwymi zamiarami; nie poddają do sądu sprawy, nawet sprawy sierot a mają powodzenie; także prawa ubogich nie stawiają przed sądem. **29.** Czyżbym takim nie odpłacił mówi WIEKUISTY, czy nad podobnym narodem nie wyrze pomsty Ma osoba? **30.** Spustoszenie i sprosności dzieją się w tym kraju! **31.** Prorocy prorokują kłamliwie, kapłani uciskają według ich wskazań, a Mój naród się w tym kocha! Ale co uczynicie u kresu tego wszystkiego?

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012